

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: K. S., bytem W., Spolková republika Německo, zastoupeného: JUDr. Václav Faltýn, advokát, se sídlem nám. Míru 143, 344 01 Domažlice, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 25.6.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2014 č.j. X o starobní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 20.1.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Václava Faltýna na nákladech řízení částku ve výši X,-Kč na účet č. X, VS: 12053084 nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 26.4.2015 na elektronickou podatelnu se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2014 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 20.1.2014, kterým mu přiznala od 9.2.2011 starobní důchod podle § 29 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), s přihlédnutím k článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EHS) č. 883/2004 (dále jen Nařízení) ve výši 8.213,- Kč měsíčně, od ledna 2012 se zvyšuje na 8.347,-Kč, od ledna 2013 se zvyšuje na 8.442,-Kč a od ledna 2014 se zvyšuje na 8.477,-Kč měsíčně. (*K žalobě byla připojena i kopie napadeného a předcházejícího rozhodnutí.*)

Žalobce vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím žalované ze dne 18.4.2014, neboť jím byl zkrácen na svých právech a považuje jej za nesprávné a nezákonné zejména proto, že žalovaná v rozporu s faktickým stavem a právními předpisy nesprávně určila jeho důchodový věk

na 62 roků a 2 měsíce, i když odpracoval více jak 16 let v uranových dolech pod zemí, což je zřejmé i z osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**), který měla žalovaná k dispozici, podle něhož skutečně pracoval od 7.1.1970 do 2. 8.1987 v uranových dolech a uváděl to mimo jiné ve svých námitkách. Má se tedy na něho nepochybně vztahovat nařízení vlády č. 363/2009 Sb., tudíž jeho důchodový věk tak po právu činí 57 roků a 2 měsíce a měl mu být přiznán starobní důchod od 9.2.2006, s příslušným odpovídajícím výpočtem. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 18.4.2014 a vrácení věci žalované, rovněž byly požadovány náklady řízení bez specifikace.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.4.2014 žalovaná zdůraznila, že důchodový věk žalobce činí 62 let a 2 měsíce, jehož dosáhl 9.2.2011, potřebná doba pojištění pro vznik nároku na starobní důchod dle českých právních předpisů je v jeho případě nejméně 27 let. Vzhledem k tomu, že žalobce získal v českém důchodovém pojištění 8 354 dnů, tj. 22 roků a 324 dnů, a nesplnil tak podmínku potřebné doby pojištění výlučně podle právních předpisů České republiky (dále jen **ČR**) bez přihlédnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů jiných členských států, byl mu vypočten starobní důchod i s ohledem na dobu pojištění získanou v Německu, kdy v německém důchodovém pojištění získal 7.854 dnů pojištění, proto mu byl přiznán tzv. dílčí důchod daný poměrem doby pojištění získané v ČR k celkové době pojištění. Do dne nároku na starobní důchod získal 44 celých roků pojištění, jeho osobní vyměřovací základ činil 74.211,-Kč, výpočtový základ pak 20.762,-Kč a procentní výměra činila 13.703,-Kč (66% z 20.762,-Kč), tudíž dílčí procentní výměra činila 7.063,-Kč měsíčně a dílčí základní výměra uvedeného důchodu činila 1.150,-Kč měsíčně, tedy celkem 8.213,-Kč měsíčně od 9.2.2011, proto byl důchod vypočten v souladu s platnými právními předpisy. Dále bylo uvedeno, že doba zaměstnání žalobce v I. AA pracovní kategorii od 7.1.1970 do 2.8.1987 byla hodnocena dle evidenčního listu důchodového pojištění (dále jen **ELDP** či **EL**) vystaveného státním podnikem Diamo, o. z. Geam, Dolní Rožínka. Celková doba žalobce, kterou získal do dne vzniku nároku na starobní důchod 9. 2. 2011 a která je doložená evidenčními materiály a potvrzením německého nositele pojištění, činí 44 roků a 148 dnů. Má-li žalobce doklady o tom, že byl zaměstnán - pojištěn také v dobách, které nejsou uvedeny na OLDP ze dne 16.1.2014, je zapotřebí, aby tyto doklady zaslal ČSSZ k posouzení.

Žalovaná po doručení žaloby *ve svém podání ze dne 25.7.2014* pouze uvedla, že zjistila, že součástí spisu nejsou všechny ELDP, z nichž ČSSZ vycházela při vyhotovení OLDP a tedy i rozhodnutí, proto požádala o prodloužení lhůty k podání vyjádření za účelem zajištění kompletace veškerých podkladových dokladů do správního spisu.

Poté žalovaná ve svém vyjádření ze dne 30.9.2014 mimo jiné uvedla, že ačkoliv v námitkách žalobce namítal nízkou výši přiznaného důchodu vzhledem k odpracovaným 16 roků v uranových dolech, žalovaná nesprávně potvrdila rozhodnutím o námitkách ze dne 18.4.2014 rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.1.2014, ačkoliv důchodový věk byl nesprávně stanoven bez aplikace ust. § 74 a 74a zákona a tedy i výše přiznaného starobního důchodu bez použití ust. § 76a zákona. Navíc ač byla v OLDZ započtena mj. doba zaměstnání žalobce v I AA prac. ktg. za roky 1970-1984 v počtu 5473 dní - hlubinné doly, ve spise a ani v optickém archivu nebyly k dispozici EL, jimiž by bylo potvrzeno zam. organizací skutečně vykonání 17 roků zaměstnání v I AA prac. ktg. žalobcem, tak jak je žalovaná uvedla a započetla v OLDP, tedy včetně let 1985-1987. Ve spise nebyly založeny žádné doklady o době a průběhu zaměstnání v letech 1970-1984,

počtu dní v prac. ktg., číselném označení druhu pracovní činnosti dle resortního seznamu, výdělcích, vyloučených dobách.

Soudní oddělení žalované proto požádalo DIAMO, st. podnik, o vyhotovení a zaslání kopií či opisů ELDZ za roky 1970-1984. Současně byl spis vrácen z podnětu soudního oddělení na příslušné oddělení k přešetření důchodového věku žalobce a výše přiznaného důchodu. Pokud totiž žalobce získal 17 let v zaměstnání I AA prac. ktg. hlubinné doly, pak by jistě splňoval zákonné podmínky pro nárok na starobní důchod v 55 letech, takže nyní stanovený důchodový věk je nesprávný v rozporu se zákonem, jakož i výše přiznaného důchodu, rovněž tak doplatek neodpovídá zákonnému nároku. Současně soudní oddělení upozornilo na chybu ve srovnávacím výpočtu výše procentní výměry dle zákona. č. 100/1988 Sb., o *sociálním zabezpečení*, kdy je uveden nesprávný základ 50 % a místo správného 60 % z I. prac. ktg.

DIAMO, st. podnik (*odštěpný závod GEAM, Dolní Rožínka*), zaslal požadované EL za roky 1970-1984 dne 4.8.2014. Rovněž byl vyžádán doklad ELDZ z OSSZ (*okresní správa sociálního zabezpečení*) vystavený dne 12.8.2011, na jehož 2. straně zam. organizace potvrdila, že EL nahrazuje tiskopis č. 126 IAA práce v podzemí URAN. kde bylo potvrzeno vykonání 1 dne ve III. prac. ktg., 6416 dní v I AA prac. ktg. Po obdržení chybějících ELDZ za roky 1970 1984 a kontrolou zde potvrzených údajů o průběhu a době zaměstnání žalobce bylo zjištěno, že doba jeho zaměstnání v původním výpočtu důchodu v období od 7.1.1970 do 2.8.1987 byla žalovanou hodnocena v OLDP pod špatným kódem AA hlubinné doly, přičemž měla být správně hodnocena pod kódem AA uran - 55 a jeden den z této doby ve III. prac. ktg. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce získal v IAA prac. ktg. uran 6416 dní, tj. 17 let a 211 dní, činí jeho důchodový věk správně dle zákona a zákona č. 100/1988 Sb. 55 let, tj. s nárokem již k 9.12.2003. Srovnávací výpočet výše procentní výměry dle zákona č. 100/1988 Sb. by měl být proveden ze základu 60 % I. prac. ktg. Současně byly došetřeny roky 1983 a 1984 pro provedení výpočtu dle Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo č. 94/2002 Sb. m. s. (dále jen *Smlouva - od 1.9.2002 nabytá platností*).

Jelikož žalobce uplatnil žádost o český starobní důchod dne 16.10.2013, náleží mu při správném vzniku *nároku na důchod ke dni 9.12.2003*, oprávněně výplata důchodu již od 16.10.2008, tj. 5 let nazpět od podání žádosti, jak stanoví ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Po výpočtu výše důchodu ode dne vzniku nároku 9.12.2003, úpravy dle zákona č. 264/2006 Sb., dílčení a všech valorizačních úpravách by měl starobní důchod ke dni 16.10.2008 správně činit 8.529,-Kč měsíčně a po dalších valorizacích za roky 2009, 2011, 2012, 2013 a 2014 by starobní důchod měl správně náležet v částce 9.472,-Kč. Nové rozhodnutí ČSSZ nevydala, ale v dávkovém spise jsou založeny předběžné výpočty, nový doklad o výpočtu, nový OLDP, z nichž je zřejmé, jaká by správně měla žalobci náležet zákonná výše starobního důchodu.

Závěrem bylo uvedeno, že vzhledem k pochybení při vydání prvoinstančního rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.1.2014 a i při vydání rozhodnutí o námitkách ze dne 18.4.2014, když nesprávně v rozporu s ust. § 74 a 74a zákona nesnížila žalobci jeho důchodový věk s přihlédnutím k odpracovanému počtu let zaměstnání v preferované pracovní kategorii a následně nesprávně vypočetla výši důchodu bez použití ust. § 76a zákona, rovněž se dopustila chyby v hodnocení počtu dní pojištění v jednotlivých pracovních kategoriích v OLDP a chyby ve srovnávacím výpočtu výše procentní výměry dle dříve platného zákona č. 100/1988 Sb., je žaloba žalobce důvodná, navrhuje žalovaná, aby Krajský soud v Plzni žalobě vyhověl a obě napadená rozhodnutí bez jednání zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. ČSSZ v rámci realizace zrušujícího rozsudku soudu vydá nové bezvadné rozhodnutí se správnou výší důchodu plně odpovídající platným zákonným předpisům.

Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že skutečnosti uvedené žalovanou ve vyjádření ze dne 30.9.2014, jehož stejnopis byl zaslán i žalobci, zcela odpovídají obsahu tohoto spisu. Založena je i jeho žádost o starobní důchod ze dne 16.10.2013 uplatněná prostřednictvím německého nositele pojištění, která byla žalované doručena dne 9.12.2013. V námitkách sepsaných dne 18.2.2014 proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.1.2014 žalobce pouze uvedl, že dle něho je výše vypočteného důchodu nízká vzhledem k odpracovaným 16 rokům v uranových dolech a chybně bylo započteno také 44 roků namísto 46 roků pojištění.

Zástupce žalobce v podání ze dne 3.11.2014 souhlasil s rozhodnutím věci samé bez jednání, když samotná žalovaná uznává důvodnost žaloby a shledává napadená rozhodnutí nezákonnými. Současně byla požadována náhrada nákladů řízení v celkové výši 4.719,-Kč za 3 úkony právní služby (*převzetí a příprava zastoupení, písemná žaloba a písemné podání*), 3 režijní paušály a 21% DPH z částky 3.900,-Kč, tj. 819,-Kč; připojena byla i kopie Osvědčení o tom, že je plátcem daně z přidané hodnoty.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Dle § 29 písm. a) zákona ve znění platném k datu 9.12.2003, tj. datu ke vzniku nároku žalobce na starobní důchod, pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (dále jen *důchodový věk*).

Podle § 74 zákona nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31. prosince 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.

V této věci soud rozhodl bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s), jelikož s tím žalobce i žalovaná výslovně souhlasili.

Žalobce se podanou žalobou v této věci domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2014*, jak ostatně uznala i sama žalovaná ve svém vyjádření ze dne 30.9.2014, s jehož obsahem se soud plně ztotožnil, proto na něj pro stručnost odkazuje, neboť by toliko zopakoval skutečnosti v něm uvedené, které zjistil i soud ze zaslaného dávkového spisu.

V souladu s § 88 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění platném od 1.1.2010 je smyslem námitkového řízení přezkoumat rozhodnutí správního orgánu tak, aby na konkrétní nesouhlas a námitky účastníka řízení byla dána zcela přesvědčivá, srozumitelná a jasná odpověď formou správního aktu a vyjasnění toho, jakým způsobem k předmětnému rozhodnutí správní orgán dospěl, což v dané věci však není. Pokud účastník řízení, tj. žalobce, nezjistí z rozhodnutí jeho důvody, nemůže se proti němu účinně bránit a celé další řízení - správní i následné soudní - po podání žaloby pak postrádá svůj primární význam.

Soud rovněž nemohl přehlédnout s ohledem na zjištěné skutečnosti, že v této věci nebyla naplněna zásada, že odvolací orgán se v odůvodnění rozhodnutí o odvolání (tj. námitkách) musí vypořádat se všemi důvody uvedenými v odvolání a uvést, o které právní předpisy a jejich ustanovení se při rozhodování opírá a jakými úvahami se při jejich použití řídil; pokud tak neučiní, je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a), odst. 3 s.ř.s.), jak vyplývá i z rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu se sídlem v Brně (dále jen *NSS*).

S ohledem na shora uvedené proto soud nezbylo než rozhodnout o zrušení předmětného rozhodnutí, jelikož z jeho odůvodnění je zřejmé, že *žalovaná se v rozhodnutí ze dne 18.4.2014 ani nevypořádala s námitkou žalobce ohledně 16 roků odpracovaných v uranových dolech*, když v OLDP zpracovaném 16.1.2014 neměl vykázanu žádnou dobu pracovní kategorie IAA uran, ale IAA hl. doly, což je výrazný rozdíl a v žádném případě nepostačí uvést na konci odůvodnění toliko, že doba zaměstnání žalobce v I. AA pracovní kategorii od 7.1.1970 do 2.8.1987 byla hodnocena dle ELDP vystaveného státním podnikem Diamo, o. z. Geam, Dolní Rožinka. Z uvedeného lze dovodit, že zpracovatel rozhodnutí o námitkách pravděpodobně není seznámen s tím, že DIAMO, státní podnik, se zabýval v rozhodné době i těžbou a zpracováním uranové rudy, protože jinak by musel dospět k závěru, že uvedená doba výkonu zaměstnání v preferované pracovní kategorii IAA není označena v souladu s obsahem ELDP a po zjištění odpovídajícího označení by snad bylo dospěno i k závěru ohledně správného data vzniku nároku na starobní důchod v 55 letech, tj. 9.12.2003, jak bylo učiněno soudním odd. žalované. *Rychlost řízení však nelze upřednostnit před jeho kvalitou, i když je stanovena správním řádem lhůta pro rozhodnutí o námitkách.*

Napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2014 je nezákonné s ohledem na shora uvedené, jelikož oprávněným správním orgánem nebylo postupováno v souladu s příslušnými ustanovení zákona č. 155/1995 Sb., zákona č. 100/1988 Sb. i zákona č. 264/2006 Sb., proto je *soud zrušil a zrušil rovněž i předcházející rozhodnutí ze dne 20.1.2014* pro stejná pochybení, když nebyla správně vykázána doba zaměstnání žalobce v předmětné pracovní kategorii IAA uran-55 a tudíž byl v rozporu s příslušnými zákony stanoven i jeho důchodový věk, rovněž

došlo k pochybení při výpočtu výše starobního důchodu a tím, že toto (prvostupňové) rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím ze dne 18.4.2015, bylo i žalobou napadené rozhodnutí zatíženo stejnou vadou, tj. nezákonností a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku.

Žalovaná tedy v této věci nejprve zhodnotí všechny rozhodné skutečnosti zjištěné v tomto řízení soudním odd. žalované a poté vydá nové rozhodnutí, jímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 40/2014 ze dne 30.6.2015, jehož výrok i odůvodnění bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. a rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Rovněž se soud omlouvá za délku tohoto řízení spočívající v objektivních okolnostech.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce dne 3.11.2014 požadoval náklady řízení ve výši 4.719,-Kč představující náhradu tří úkonů právní služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, písemné podání) a tří režijních paušálů á 300,-Kč i DPH 21%, jehož je plátcem, z částky 3.900,-Kč, tj. 819,-Kč. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal uvedenou částku, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif.*, když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. června 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně